יקר מפז — ראה

עניה סוערה לא נוחמה הנה אנכי מרבוץ בפוך אבניך הנה האמת שישראל הם עניה סוערה שלבם סוער מרוב הצרות ואינם מקבלין תנחומין מרוב צרות המתחדשות שכל גדולתן של ישראל לא הי' רק י"ב מאות שנה אח"כ נכנס טיטוס בהיכל ונהרגו כמה רבבות חסידי עליון ע"כ לא רצו לקבל תנחומין אבל באמת צריך להבין הנחמה שהקב"ה מנחם אותם בפוך אבניך מה הן חשובין האבנים של פוך וי"ל פי' דהנה כשקראתי בתורה הפרשה של עיר הנדחת ועלתה במחשבתי במה שפליגי אמוראי. ח"א עיר הנדחת לא היה ולא נברא וח"א הי' ואני בעצמי ישבתי על תלה ובודאי לא הי' מכחישים זא"ז רק מ"ד אני ישבתי על תלה סובר שזה קאי על ירושלים שנחרב וכשקריתי בתורה פ' והיתה תל עולם לא תבנה עוד הי' נשבר לבי בקרבי ומיד ה' האיר עיני כי באמת לא נשרף הבית וטיטוס לא נכנס בהיכל לפי שהקב"ה הגביה ב' מקדשים למרום רק הם דימו שחרבו אותו אבל באמת השני בתי מקדשים הם עד היום קיימים במרום ולעתיד עת בוא גואלינו ב"ב הקב"ה מוריד הבית שני בעצמו שעלה והבית ראשון יהי' למעל' ויהי' מאירים זה נגד זה ולא תחרוב עוד וז"פ של לא תבנה עוד כי לא יצטרך לעתיד לבנותו מחדש כי לא נחרב כלל. וזהו הנחמה ג"כ הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ר"ל שהוא כמו אדם שעושה אחיזות עינים ומראה אש ומים ואינו לא אש ולא מים כך הקב"ה מנחם את ב"י שבהמ"ק לא נחרב רק שעלה למעלה והם דימו שחרבו ולעתיד מוריד אותה. ויסדתיך בספירים פי' כמו שהספיר הוא אבן קשה שהכשיל אשר מכין בו עליו נשבר והאבן שלם כן הקב"ה מצחצח את בהמ"ק אשר הורם למעלה כדי שלא תוכל לחרוב עוד למשל כמו שהגוף כשנקבר בקבר מצרף אותו ע"י חיבוט הקבר או ע"י גילגולים עד שלעתיד נעשה הגוף בעצמו כמו נשמות המלאכים ותעמוד בעת תחיית המתים ולא תמות עוד כי אם הי' נשאר בו מעט גשמיות הי' צריך למות עוד ואל תתמה על זה כיון שיש בעלי כימיאה שעושים מעופרת זהב. וזה פירוש ויסדתיך בספירים שהבטיח לישראל שלא יחרוב עוד כספירים הללו. ועוי"ל הנחמה זאת על ישראל עצמם דהנה כשמגיעין ימי אלול שהם ימי רצון שבער"ח אלול אמר הקב"ה למשה פסל לך צריך כל אדם לעשות תשובה ואל יאמר האדם איך אוכל לעשות תשובה שקלקלתי את מעשי הרבה ובאיזה פנים איקום קדם מלכא קדישא לעשות תשובה אל יאמר כן כי בודאי אם יקבל עליו לבל יחטא עוד בחרטה גמורה ועזיבות חטא יהי' במדריגה גדולה כמ"ש בס' אוה"ח ע"פ כי יסיתך אחיך כו' או ריעך אשר כנפשך לאמר אחיך הוא היצה"ר שעושה א"ע כאח או ריעך אשר כנפשך שאם ח"ו הרבה לפשוע אזי הנפש שלו בעצמו נעשה קליפה ומסיתו לחטוא כי מדריגות נפש רוח נשמה חי' יחיד' עולה למעל' ולא נשאר בו רק כמו נפש הבהמיות שממשיך אותו לתאוות רעות ח"ו אעפ"כ הזהיר הוא ית' ברוב רחמיו שאם יהי' אלו מסיתים אותו לחטוא אל תאבה ולא תחוס עינך עליו. וזהו הנחמה של בפוך אבניך כמו שפרשתי למעל' בבנין בהמ"ק שהקב"ה מצחצח אותו. וגם כאן הרוח ונשמה וחי' יחיד' שעלו למעל' אם יעש' תשוב' כראוי יתוספו למעלה ביתר קדושה

ויורדת אליו לסייעו להיות בע"ת באמת. וזהו ויסדתיך בספירים כיון שאם עושה תשובה כראוי בודאי לא יחטא עוד לעולם ומה שאנו רואים שבימים נוראים ב"א חוזרים בתשובה ולאחר יה"כ הם חוזרים לסורם ככלב שב אל קיאו זהו בודאי מפני שלא עשו תשובה כראוי כמ"ש הרמב"ם שצריך לעשות תשובה עד שיעיד עליו יודע תעלומות שלא יחטא עוד וז"פ ויסדתיך בספירים שהקב"ה ינחם את ישראל שאם יעשה תשובה כראוי ויתמרמר על חטאיו אזי יהיה היסוד שלו כמו הספיר שלא יוכל להשבר כך הוא לא יחטא עוד כנ"ל: